

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas V. Ab anno 240. ad 250.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

contra eos Capelliano Mauritaniae praefecto) extinctis.

A Senatu delecti sunt ad rempublicam contra Maximinum tuendam viginti viri, ex quibus Clodius Pupienus, & Balbinus Augusti acclamati sunt, & ab iisdem Gordianus Senioris Gordiani nepos, puer adhuc in Caesarem cooptatus est, missique in universas provincias legati, qui eas ad defectionem a Maximino sollicitarent.

Anno igitur Christi 240. Maximinus ex Germania in Italiam adversus novos Imperatores, & Senatum praeliaturus, Alpibus superatis, cum Aquileiam obsidione tentat, a propriis militibus ejus favitiant exosis, una cum filio obtruncatur, & abscessa eorum capita Roman transmittuntur, corpora vero in profluentem projiciuntur.

Sed & paulo post aegre ferentes milites parere Pupieno, & Balbino, ambos ludibriis affectos miserrime occiderunt, ac Gordianum jam antea creatum Caesarem, Augustum acclamaverunt.

DECAS V.

Ab anno 240. ad 250.

(241.) Pax Ecclesiae refulget, qua Praesules bene usi, Christianam religionem

E 6

ligio-

ligionem propagare, & propagatam ad
ficiis illustrare pro viribus laborant.

✽(243. 244. 245.)✽ Gordianus Jani
gemini templum aperit, & cum ingente
bus copiis adversus Persas Antiochiam
moveret (quæ jam a Sapore tenebatur) &
hostes tam fortiter premit ut civitates oc
cupatas sponte desererent, & præsidia sua
educerent, quæ omnia Misitheï operâ per
acta sunt.

*Erat autem Misitheus vir doctissimus, quem
ideo dignum judicavit Gordianus, ut filiam ejus
duceret uxorem, & fidam ejus operam felicitate
expertus est.*

His temporibus, dum foris belli nego
tiis occupantur gentes, tranquillâ adhuc
pace Ecclesia perfruitur. Quamquam præ
fectis impiis prætextus ac modi non deesse
sent, Christianos subinde martyrio afflic
tendi, & suam impietatem in eos ex
tendi.

✽(246.)✽ Misitheus Imperatoris So
cer Philippo Arabe impellente, fraude me
dicorum è vivis tollitur, & Philippo Præ
toria præfectura à Gordiano confertur.
Philippus ad hæc pravâ regnandi libidine
æstuans, milites reddit Gordiano infensos,
& persuadet ut spoliatû Imperii Ornamen
tis trucidarent. Scripsit tamen ad Sena
tum

tum eum morbo extinctum esse, atque inter Divos referri iussit, parum sollicitus an inter Divos sit, modò inter vivos non esset.

PHILIPPUS turpi pace cum Sapore Persarum Artaxerxis filio inicitâ, à Senatu Imperator confirmatur, qui rempublicam laudatissimis institutis quamprimum moderari, & invasi Imperii labem delere studuit: spemque magnam fecit Christianis suæ ad Christum conversionis.

(247. 248.) Origenes à Fabiano Roman vocatus, ut se purgaret, & revocaret, quod contra rectam fidem docuerat, comparet: an apertè retractarit, an callidè fermentum suæ hæreseos absconderit sub aliqua larva pietatis, dubium est.

Cum in scholas venisset Origenes in quibus Plotinus Platoniorum Gentilium Princeps, & Ammonii Christiani Philosophi per undecim annos Alexandria auditor profitebatur, Plotinus statim genas rubore suffusus assurrexit, & sermones suos continuare ab Origene rogatus, respondit studium loquendi cessare, quando qui loquitur animadvertit, se ad illos qui idem ipsi noverint verba facturum; atque ita cum pauca quadam differuisset, discessit, ex quibus patescit, quanta fuerit Origenes estimationis.

(249.) Putat Baronius, circa hoc tempus Philippum Imperatorem Christo nomen

nomen

nomen dedisse, & sacris aquis immersum, quicquid contra Gordianum peccaverat abluisse. Quod verò post baptismum susceptum deliquit, publicâ exomologesi coram Fabiano Pontifice & Clero Romano id deterfisse, scribit, & secutum esse Davidem Pœnitentem, qui peccantem imitatus fuerat.

Orosius de Philippo testatur, quod in anno sæculari, (qui erat hic ipse annus Romæ conditæ Millesimus) cum se ad sacrificandum Diis accingeret, Pontii Præfecti adhortatione & institutione à superstitionis Gentilitiæ officiis abstinuisse, & unâ cum filio à Fabiano baptizatum esse. Quòd verò historici de Philippo plurimum non meminerint, id Ethnicorum scriptorum invidiæ adscribendum videtur.

Eusebius refert in suo Chronico, hoc anno montem Atlantem suo loco motum esse.

✽(250.)✽ Cyprianus genere illustris, potentiâ clarus, suæque civitatis Senator primarius, disciplinis Philosophicis, & eloquentiæ laude insignis posteaquam Christianam fidem amplexus est, cum antea suis magnæ admirationi esset, per ludibriū postea loco Cypriani *Coprianus*, seu potius, ut alii scribunt, *Caprianus*, id est Stercorarius

rius appellatus est; quasi elegans ingenium, & rebus melioribus aptum ad aniles Christianorum fabulas convertisset. Christianis autem magnum lumen Ecclesiæ esse cœpit, & firmamentum adversus Gentiles: unde etiam Cleri totius & populi consensu hoc ipso anno Carthaginensis Episcopus electus est.

Refert Pontius Diaconus de Cypriano, quod Christianus factus seculo penitus renunciaverit, divitiis quas longo tempore congregavit in pauperes erogatis, conjuge suâ & liberis dulcissimis Cecilio (à quo ad fidem conversus fuerat) commendatis, Christianum autem factum esse jam annis senescentem ex sui ipsius testimonio constat. Fabula verò est, deditum fuisse magiæ, quod potius alteri cuidam Cypriano patriâ Antiocheno convenit, qui Nicomediæ cum Jusina sub Imperatore Diocletiano passus est.

DECAS VI.

✻ Ab Anno 250. ad 260. ✻

251. **A**lexandriæ à mago quodam gra-
252. **A**vis persecutio in Christianos excitatur, quâ multi fidem negare recusantes tormentis gravibus necati sunt. Quos inter Apollonia virgo excussis dentibus malu-